

Příběh JEDINÉ NOCI

Čas od soumraku do svítání mají hrdinové filmu na to, aby si urovnali sporné záležitosti mezi sebou a svými dívkami i mezi sebou navzájem. Zítra se jejich cesty rozdělí: možná na čas, možná navždy. Divák v kině to ještě netuší, ale než o tom začne přemýšlet, vtáhne ho do děje rovnou na parkovišti Drive-In zvukný hlas Billa Haleye „One, two, three o'clock, four o'clock, rock...“. AMERICAN GRAFFITI právě začíná!

Stručný děj

Curt, John, Steve a Terry – čtveřice kluků, která do dnešního večera měla v hlavě jen lovení ochotných a svobodomyšlných slečen, autáky, honičky s policií, občas nějakou tu bitku s ostatními, starosti, kde sehnat pivo nebo nějakou tu lahvičku čehosi ostřejšího, srandičky a „kanadáky“ všeho druhu a samozřejmě muziku – tu plnokrevnou muziku počátku šedesátých let, než se z rock'n'rollu stala odrůda, které se u nás říkávalo „bigbit“, drsné rychlé tóny či melodické sladkáky, při nichž se dalo se

Už propagační tiskoviny k filmu a pozdější obaly VHS a DVD se předhánějí, kdo dokáže na malou plochu nacpat víc detailů z filmu: tady vidíme usměvavého Terryho a jeho slečnu, Chevy na střeše a mnoho dalšího...

Jiné plakáty jsou graficky čistší a elegantnější: objednávkový vozíček rychlé dlouhonohe slečny na kolečkových bruslích, před dínem stojí Deuce '32 a Vette C1, která si i přes svou atraktivitu moc nezahrává

slečnou během tance zaparkovat kdesi v rohu, který barevné bodáky zapomněly poznamenat svou bonzáckou svítivostí... Všechny problémy dospělých se

splátkami, hypotékami, vzteklými šéfy a hloupostmi v denní dávce TV News byly ještě strašně daleko. A tak se jako obvykle sejdou v Mel's Drive-In, ale cítí,

George Lucas během natáčení ukazuje tvář totálně vyčerpaného a zdrchaného člověka. Impala a „kachna“ jsou asi dva největší automobilové protiklady, v zrcátku Citroënu můžete vidět fotografa za přístrojem

John a jeho Ford Deuce: hot rod stál producenta 1.500 USD, stejnou částku investoval do dalších úprav. Po natáčení o ocelového herce nebyl zájem, produkce jej schovala a použila do druhého dílu snímku

Čeká se jen na Johna. Steve se opírá o svou Impalu '58, Terry ještě netuší, že dneska v noci prožije největší automobilové dobrodružství svého dosavadního života. Tady někde je ta jednosměrka k dospělosti...

Candy Clark byla v době natáčení 26 let, ale s přehledem si stříhla naivní blondátou osmnáctku. Jen při záběru zblízka nemilosrdná kamera odhalila, že ten „filmový“ věk už bude nějaký ten rok za ní

že to tentokrát bude jiné – zítra ráno totiž překročí dělicí čáru mezi mládím a dospělostí. Snaží si to maximálně užít – a spolu s nimi i ti ostatní: buď v alkoholově-erotickém dobrodružství nebo riskantní zkouškou odvahy mezi těmi „zlými“, ale především jízdou v autech svých i půjčených, přestupováním z klasičky do hot rodu, z evropské miniaturny do temného leadsledu či jen posedáváním za volantem za doprovodu hudby. Protože pak – pak už nebude žádný Mel's Drive-In a možná žádní kamarádi. A možná také žádná budoucnost...

záměru zamrazí... Takže filmové „běčko“ se všim všudy, ale pro nás klenot! Příznivci nejmenovaného koncertu se budou při sledování nudit a nikdy nepochopí, co vše chce kluk obětovat, aby se mohl ukázat s kráskou v okřídleném bouráku. Co se týče vlastního děje, těžko jej popsat, protože se odehrává v několika rovinách, události a osoby mají společné a propletené děje, a i noční

sekvence vypadají velmi podobně. Autor článku po několikerém zhlédnutí doporučuje nechat se unést muzikou a auty, neboť hlavní dějová linka vlastně neexistuje.

Živí aktéři

Začneme čtveřicí: nesmělého Curtise, který nemá vlastní ameriku, ztvárnil známý Richard Dreyfuss, kterého u nás

O filmu

„Co jste VY dělali v roce 1962?“, ptají se ve filmovém poselství snímku American Graffiti režisér George Lucas a scénárista Francis Ford Coppola. Do filmu, který měl po zhruba ročním natáčení celoměřickou premiéru 11. srpna 1973, promítl Lucas některé autobiografické momenty svého mládí v kalifornském Modestu, ale snímek měl vyznít i jako pocta tomuto městu. Nekladně mu příliš velké ambice, měl pobavit mladé a přimět starší, aby se ohlédli nazpět do svých teenagerovských let. Jakákoliv mravoučnost by film zabila, takhle jsou nám i „lotři“ sympatičtí, snad jen ta rekapitulace smyšlených osudů v samém

V Mel's Drive In takhle smutno zřejmě nebyvalo. Zvečera se rozjela zábava a srandičky, ale jak čas postupně ukrajoval z nočních hodin, začalo jindy veselým aktérům docházet, že tohle je fakt naposledy...

Slečny s nádherným Edselem spatříme během filmu často. Edsel sice v době natáčení ještě nebyl „úředně uznaným“ oldtimerem, ale stal se jednou z hvězd filmu. Škoda jen, že se nedočkal dneška...

Takhle vypadá splněný sen: Terry si ani nedokázal představit, že by někdy seděl za volantem Impaly, a teď najednou... Teď najednou je celá jeho i s plnou nádrží! Až do rána! Ještě nějakou tu slečnu...

Pozoruhodně kustomizovaný těsně předválečný Ford V8 Coupe se ve snímku objevil v jednom delším záběru a několikrát „náhodně“ u chodníku. Údajně patřil známému Henryho Traverse z Petalumu

Konverzace se odvíjí nejen uvnitř v autech, ale také mimo ně. Je to tím, že tehdy nebyly „chytré“ telefony, ale chytrí konstruktéři. Navrhli taková auta, která poslouží v životě i ve filmu, a ještě udělají radost...

Počátek děje: Steve mávne na příjezdějího Terryho, ale ten má plné ruce práce s krocením světlavé Vespy. Scénář předepsal normální zastavení, ale Terrymu se to vymklo z rukou. Ale Lucas byl spokojený

známe třeba z Blízkých setkání třetího druhu. V roli Steva se objevil nepříliš často obsazovaný Ronald Howard. Johna hraje Paul Le Mat, ztvárňující skoro celý život postavy v nekonečných TV seriálech. Charles Martin Smith převzal úlohu Terryho a byl před kamerami nováčkem, náš seriál jej někdy představí i v jiném snímku. Harrison Ford ještě netuší, že s bičem kolem těla a s oběma rukama v díře plné hnusných pavouků bude děsit svět v roli archeologa Jonese, a pod Lucasovým vedením si stříhnu nevelkou roli Boba Falfy, lehce vychloubačného postpubescenta, jistého si za všech okolností výkonem svého černého Chevy 150. Majitele leadsledu Mercury a šéfa party „Pharaohs“ si zahrál neúnavný Bo Hopkins, který má na kontě více než sedmdesát filmů! V roli mladé Laurie uvidíme Cindy Williams, známější opět z TV produkce, a nezralou, neploetou, ale po uši zamilovanou Carol ztvárnila tehdy čtrnáctiletá Mackenzie Phillips, pozdější herečka a zpěvačka.

Oceloví akteři

Je jich mnoho, a kdybychom měli vyjmenovat osudy všech, nestačilo by vám desetileté předplatné. V prvé řadě hot rod Ford Deuce Coupe 1932 – do filmu koupený už v této úpravě. Ale podle požadavků Henryho Traverse, který zodpovídal za výběr a fungování filmovacích dopravních prostředků, byl Deuce přelakovaný na signální žlutou, měl upravenou masku chladiče a zgenerálován V8 327 cu.i., který mimochodem pochází z Chevroletu 1966. Ale znalci tohoto ročníku prý mohou v několika sekvencích zaslechnout, že agregát občas nepřacuje tak, jak by měl. Chevrolet One-Fifty '55 (s V8 454 cu.i.) byl už v době natáčení ostříleným hercem. Vůz takového vzezření do filmu požadoval producent Coppola, známý sběratel oldtimerů, a pro zkušeného Traverse bylo prý hračkou obstarat černý Chevy, který dva roky předtím vystupoval ve snímku

Tvary karosérií nebo hezkých dívek nejsou tím jediným, co se divákovi nabízí ke zhlédnutí. Přitisknutí druhého konce těla na okenní sklo řekne adresátovi víc než pět minut zdviženého prostředníčku

Začátek velké noci: drobný Terry není v mohutné Impale skoro vidět, ale tenhle somatický nedostatek bohatě vyvažuje nárust sebevědomí a vzestup ve společenské třídě o několik stupňů

Two-Lane Blacktop. Další hvězdou – pro leckoho možná tou největší – je Chevrolet Impala '58. Bílý krasavec, sice na rok 1962 až příliš přezdobený, je splněním snů sympaticky nervózního mladíka a nejspíš slečny, kteří by TO moc chtěli, ale nevědí si rady s reakcí druhého... Zajímavostí bílé Impaly je manuální převodovka, s níž by si patrně tehdejší adolescent sotva tak perfektně rozuměl. A z druhé strany zákona přijíždí vínový uhlažený Mercury Coupe 1951 s podobou, na míru šitou excentrické partě z Modesta: nízký, seřiznutý, přilepený na vozovku a s okny, připomínajícími střílny. Osudy jednotlivých ocelových protagonistů (i zde nejmenovaných) si přiblížíme v příslušné podkapitole.

Lokace

Přestože se celý děj filmu odehrává v kalifornském Modestu, samotné město se Lucasovi v roce 1972 už moc vhodné nezdálo. Zalíbily se mu exteriéry (rovněž) kalifornského města Petaluma, po krátkých úředních tahanicích dostal svolení k uzavření několika ulic a nočnímu filmování. Je zbytečné zde vyjmenovávat jednotlivá natáčecí místa v Petalumě, protože je od sebe dělilo doslova několik kroků – a je to i v ději poznat. Celé natáčení se koncentrovalo do oblasti, ohraničené Fourth Street, řekou Petaluma, Washington Street, Petaluma Boulevard a Kentucky Street. Dramatická vyřazovačka mezi Deuce a Chevroletem za ranního svítání se natáčela nedaleko vstupu na golfové hřiště na Washington Street směrem z města. Stejně jako další podobná americká města ani Petaluma nezměnila svou uliční fyziognomii natolik, aby nebyla jednotlivá místa k poznání. Mel's Drive-In patřil k řetězci jemu podobných, ten filmový našla produkce na adrese 140 South Van Ness Avenue in San Francisco. První diner tohoto řetězce otevřel už dva roky po válce. Závěrečná scéna na letišti se točila v Buchanan Field Airport v Concordu.

Záhadnou krásku v bílém T-Birdu '56, která očarovala Curtisse, si zahrála Suzanne Somers. Thunderbird vlastnili manželé Dailyovi, původně byl červený, koncem 60. let jej nechali přelakovat

Jednou z několika dějových linek snímku je cruising – sem a tam, na konec města a zase zpátky, zdánlivě beze smyslu. Ale ten je právě v tom požitku z jízdy, motory bublají téměř na volnoběh, kámoši jsou nablízku...

Zajímavosti, drobná vítězství a velké problémy

- Harrisona Forda pro opilecké výtržnosti vyhodili z hotelu
- Richard Dreyfuss si každému stěžoval na oblečení, které mu scénář předepsal. Nelíbilo se mu nic
- V Lucasově hotelovém pokoji vypukl požár
- Délka filmu po střihu činila 112 minut
- Hudební album obsahuje 41 skladeb z filmu
- Likvidace policejního Fordu byla pečlivě připravená. Mechanici oddělili zadní nápravu od zbytku rámu a karosérie, a spojili ji masivním lanem s navijákem těžké odtahovky. V okamžiku, kdy Ford přejížděl chodník, naviják zabral. Podmínkou byl samozřejmě pečlivý střih
- Utržení nápravy ale nebyl původní Lucasův nápad, viděl jej už ve filmu z 50. let
- Rozpočet snímku se vyšplhal na 775.000 USD
- Na počest děje filmu stojí v Modestu bronzová plastika hlavních protagonistů od sochařky Betty Saletta. Jmenuje se „American Graffiti“
- Během filmování měl štáb opletačky se zákonem kvůli pěstování marihuany
- Při filmování na traileru, vezoucím Deuce, spadl asistent kamery pod kola a utrpěl zranění
- Připilý Paul Le Mat hodil kompletně nalíčeného a oblečeného Dreyfusse do bazénu, celý záběr se musel o jednu noc posunout
- Během filmování finálního závodu se zlomila přední náprava černého Chevroletu. Sehnali druhou, ale ta praskla také. Teprve s třetí nápravou Chevy vydržel, zato se roztančil na nerovnosti, a jen ve vzdálenosti několika desítek centimetrů minul ležícího kameramana a asistenta
- Lucas kvůli úspoře času nasadil dvě kamery, snímající současně rozhovor herců v různých autech
- Když dal automobilový koordinátor Henry Travers do místních novin inzerát, že se hledá 300 aut vyrobených před rokem 1963, přihlásili jich majitelé přes tisíc. Štáb každý vůz nafotil a každého majitele vyzpovídal
- Producent Francis Ford Coppola a zástupce Universal Pictures Ned Tannen nebyli spokojeni s názvem filmu. Žádali buď „Rock Around the Block“ nebo „Another Long Nite in Modesto“. Lucas se prý rozběsil, seřval je jako sirotky – a název zůstal, jak byl...
- George Lucas chtěl být automobilovým závodníkem, ale těžká nehoda ještě během studia na univerzitě mu profi dráhu závodníka znemožnila. Ale při natáčení si projel všechny lokace, a prý naplno!
- Automobilový koordinátor Henry Travers vyrůstal nedaleko Petalumu a s mnoha majiteli zúčastněných vozů se znal osobně. Kromě toho měl i zkušenosti s úpravami
- Snímek měl mnohem méně úspěšný druhý díl „More American Graffiti“ (1979)
- Hudba v pozadí celého filmu měla naznačovat touhy, sny, emoce a frustrace této generace mládeže
- Na začátku filmu přijíždí Terry na skútru Vespa a neukočíruje ho. To ve scénáři nebylo, chudák herec neuměl s panovačným jednostopým „tryskáčem“ zacházet, a ten pád byl opravdový. Ale Lucasovi se to prý líbilo, že to k roli sedí...

Další diví osádka se městem promenuje ve Studebakeru. Auto do filmu vybral samozřejmě Henry Travers, Studebaker patřil Rockymu Morenovi z Petalumu. Ten se po natáčení odstěhoval...

John netají svou nespokojenost: nastěhovala se k němu doslova „podměrečná“ Carol (Mackenzie Phillips), později známá v oblasti popu a country. Ale Johnovi se směje celé město!

Scénář občas diváka přesměruje na rock'n'rollovou tanečnicku a soustředí jeho pozornost na Steva. Ten nejedná a raději tráví poslední hodiny se svou milou. Kapela hraje parádně a asi to takhle skutečně bývalo...

A sakra, blíží se problémy! Policie Johna asi dobře zná, jeho Deuce zastavili už mnohokrát a John jen doufá, že se strážník nezaměří na zřetelně nedospělou Carol. Pokutový lístek putuje k ostatním do sbírky

Sebevědomý Bob Falfa a k němu přitisknutá lehce ordinérní slečna, kterou krásně ztvárnila Debralee Scott. Falfa je svým způsobem král ulic, protože jeho nadupaný Chevy 150 prozatím ukázal záda každému

Krásné dobové souhvězdí: zcela vlevo kustom Ford V8, za ním jeho poválečný brácha ve verzi STW, proti kameře jede Edsel Corsair a v jeho protisměru se vzdalují Pharaohs se svým leadsledem Mercury

Jeden z momentů, kdy si divák uvědomí, že sličná Candy Clark už dávno není „teenkou“. Charlesi Martinu Smithovi (Terry) bylo tehdy čerstvých dvacet, ale pořád vypadá jako správné mladé „ucho“

Omyly a nepravosti

Základní chybou produkce bylo podceňování diváka. Ten si zřejmě podle nich neměl všimnout modelů z 60. a 70. let, běžně parkujících nejen v takzvaném „druhém plánu“, ale i na hlavních třídách, a to včetně japonské proveniencí nebo Citroënu 2CV, vyrobeného podle některých detailů koncem 60. let. Mnohé z vozidel, účinkujících během pomalého cruisingu nočními ulicemi, se vzápětí objeví na úplně jiných místech – a na divákovy zůstává, aby přemýšlel, jakými úvahami filmařů se tam vlastně dostaly. Na konci dramatického finálního závodu má Chevy 150 nejen jiné ráfky, ale postrádá i nádrž. Ta ale potom exploduje. Co to tedy vlastně vybuch-

lo? Balíček kondomů? A když Chevrolet zůstane ležet na střeše, je nakloněný a má otevřený zavazadelník. V okamžiku exploze je ale zavřený. Jakkak je to možné, Mr. Lucas? Že by nebyly každodenní kontrolní projekce natočeného materiálu? Samozřejmě jsou náhlé úpravy a zpětné úpravy oblečení... Během střídání záběrů z dvou kamer na jednoho herce se mění i okolní zaparkovaná auta – a pak třeba zase zpět. Při troše soustředění může divák zpozorovat, že některé vozy mají stejné registrační tabulky. A podle jakého záhadného klíče (a kdy vůbec) si majitel žlutého Deuce nasazuje stěrač? A proč je má jen třikrát během celého snímku?

Přeživší stroje

No, není jich mnoho – přinejmenším těch původních, kopie se nepočítají, i když je pro úplnost také zmíníme. Žlutý Deuce byl po skončení natáčení nabídnutý k prodeji za cenu úprav, které do filmu podstoupil, tedy za 1.500 USD. Kupce ale nenašel, produkce jej tedy použila pro reklamu snímku a pak uschovala, protože už tehdy se začalo hovořit o druhém dílu, v němž se Deuce také objevil. Až poté jej v aukci koupil jistý Steve Fitch spolu s černým Chevy 150 filmového Boba Falfy. Dnes už má žlutý hot rod jiného majitele, který jej dokonce jistý čas používal k dennímu dojíždění do práce, ale pak jej svěřil do rukou Roye Brizia (jméno čtenářům

Pharaohs s přívěskem Curtissem přišli do herny, patříci Curtovu příbuznému. Tváře a postoje hodných hochů jim nějak nejdou. Ale větší škodu neudělají, spokojí se s obsahem kasiček z flipperů

Výfuk i s tlumičem, zadní náprava, kardan, všechno letí do... (ano, přesně tam! ☺). Ale poprvé Amerika tenhle žertík viděla v seriálu „Leave it to Beaver“, premiérově vysílaném v roce 1963

John Milner přijal Falfovou výzvu na vyřazovačku za svítání. Jeho Deuce natankuje a pak na nějakou tu chvíli zmizí v Johnově dílně na rychlou kontrolu. Scénář nechává některé momenty na fantazii diváka

Harrison Ford v době natáčení už překročil třicítku a měl za sebou už sedm filmových rolí. Jeho Bob Falfa se rád nechal vyprovokovat k silničním závodům a rád také provokoval jiné. Jeho Chevy uměl...

Steve s jednou z rychlonohých servírek u stolu. Za oknem patrně Ford Falcon, na stole upoutá dálkový ovladač jukeboxu, kam hudbyctivý zájemce vložil minci a navolil skladbu. Zkusili jste to někdy někde?

Majáky zablikaly a policejní Ford Galaxie '61 vyráží do útoku. Dvojice strážníků netuší, že nízký leadsled se řvoucí partou Pharaohs byla jen vábníčka. Curt splnil svůj „přijímací“ rituál naprosto bezchybně

Zajímavá perspektiva přidě Mercury 1951. Merc po natáčení prošel rukama Eddieho Van Halena a poté Briana Setzera z kapely The Stray Cats. Po sebevraždě dalšího majitele skončil na vrakovišti...

I kámoši se občas rafnou – třeba když si Steve konečně přišel pro Impalu, protože se mu samozřejmě doneslo, že ji Terry marně hledá. Ale po malé tahačce zase zavládně na plátně i v hledišti klid

Uvnitř Deuce právě probíhá výměna názorů mezi Johnem a mladou Carol. Ta pořád tvrdí, že ji nechce, a tak se raději podíváme okolo: Ford '41 patřil Colinu Vokinovi, potěší i pohled na STW Chevy Handyman

Nějaká ta cukrátko do sáčku, živý kačky a různé pochutiny, co Liquor Shop nabízí, ale hlavně tu whisky! Ale to už prodavač zvedá obočí jak štítý Rocky Mountains, blyškne brýlemi a výmluvně flašku vrátí zpět...

Teď dojde na žertíky! U křižovatky přistál dívčí Caddy Sedan De Ville a začne divadlo, které pokračuje na spodních dvou fotkách. Cadillac vypadá, jako by byl těsně před kustomizem. Chybí hlavně chromy...

Cadillac je sice „filmově“ dva roky starý, ale už toho má asi dost za sebou. Děvčata ještě netuší, že jim škodolíbí přátelé znehyní auto přímo před vjezdem do křižovatky. Ovšem flattop by byl hezcí...

A přišla řada na Johna: upatlaný a zneuctěný Cadillac se nehne z místa, John se skokem dostává k zadním kolům – a osvobodit vzduch z pneumatik je otázka chvilky. Pak už Caddy leží jak mrtvá kachna

Terry tady trochu připomíná Arnieho Cunninghama – brýle rozbité, dokonce nějaký ten šrám po ráně pěští, jen nemá auto. Ani samouzdravující a teď už ani to vypůjčené. Aspoň, že ta Debbie se při něm drží...

Záběr startu snímalo několik kamer a zkoušel se mnohokrát. Nevdržely dvě nápravy Chevroletu, černý One-Fifty byl prý v realu stejně nestabilní jako na plátně. Tam ovšem havárii zavinila prasklá pneumatika

Rozhlasový DJ (Wolfman Jack) vyšel Curtovi vstříc a vyslal do éteru vzkaz pro neznámou krásku v bílém T-Birdu. Pro Jacka to byla první filmová role, ale zhoubná choroba jej poslala na věčnost už v roce 1995

Divák nevidí otočení Chevroletu jeřábem a umělý oheň. Určitě si ale zapamatuje, že černý 150 je skloněný na kapotu a má otevřený zavazadelník... Na silnici brzdi bílá Impala a všichni utíkají pomáhat Falfovi

Okamžik před startem: místo krásné slečny startuje Terry, místo mávnutí praporku nebo trička poslouží bliknutí baterky. Svítání ohlašuje den rozloučení party kluků, řev motorů zase nelítostný boj...

Průšvih je tady! Dneska Bobu Falfovi štěstí nepřálo. A to ještě ani ostatní ani divák nevědí, jak to s ním vypadá. Jen čekají, až to bouchně, protože filmové nehody jiný závěr nemívají, i kdyby v nádrži byla destilka...

Pošramocený Falfa si drží evidentně zlomenou ruku a opírá se o Impalu. Z pohledu je ale jasné, že minimálně stejně zlomené má i srdce, když vidí, jak plameny stravují jeho vypiplaný Chevy '55

Nesmírná odvaha! Záhadná bytost zavřela před explozí zavazadelník, a ještě si pohrála s předním levým kolem. Nejlépe prý ale hořel dřevěný sloupek B, protože vrak Bel Airu byl původně hardtop... ☺

Závěrečná scéna se točila na Buchananově letišti 3. srpna 1972. Mimo známých aut určitě zaujme zlatě metalizovaný Chevy Nomad, stroj DC-7C pronajala firma Magic Carpet, jejíž logo je zřetelně viditelné

chovaných snímků, ale ozývají se hlasy, že z vrakoviště byl před rokem 2010 vyproštěný a odkoupený. Jeho eventuální

pobyt je ale také neznámý, každopádně vozidlo, na filmových setkáních vystupující pod slavným jménem a původem,

je replika. Zbývá dodat, že světlý T-Bird s tajemnou kráskou, zelenobílý Edsel ani malý Citroën 2CV se nedochovaly...

Záběr, kdy John Milner „veze“ Carol. Režisérovo připoutání je dobře vidět, Lucas si byl vědomý rizika, třebaže trailer nejel nijak rychle. Asistent kameramana tolik štěstí neměl, spadl, a musel do nemocnice

George Lucas při ukázce své představy hercova jednání. Nevíme, komu byla ukázka určená, ale Lucas byl údajně velmi trpělivý, vyžadoval „jen“ okamžitě a absolutní fungování svého štábu i techniky

The Pharaohs pózuji během natáčení: za volantem Joe (Bo Hopkins), za ním Carlos a Ants (Manuel Padilla a Beau Gentry). Jejich Mercury může sloužit jako specifický příklad americké Kustom Kulture

Všichni jsme byli takoví... Pivo z flašky, kočku u pasu, jen ty ameriky nám „trochu“ chyběly. Ale na druhou stranu jsme před sebou neměli perspektivu bojů ve vietnamské džungli bez zpáteční jízdenky...

Slavnostní setkání: Deuce přečkal první i druhé natáčení a měl štěstí na majitele. Dnes má mnoho nového, ale září. Chevy je jediným přeživším z původní trojice a stále si zachovává potenci svého 454 cu.i.

Steveova Impala '58 na jedné z výstav filmových dopravních prostředků. Její dnešní majitel ji koupil za 325 dolarů, půjčených od táty. Řadit neuměl, takže cestou domů na jedničku málem zlikvidoval motor

Smutný snímek leadsledu od Pharaohs. Jeho newyorský majitel v něm z nešťastné lásky spáchal sebevraždu, rodiče pak celou jeho kolekci odvezli na junkyard. Říká se, že auto kdosi zachránil, jistota ale není...

Místo epilogu

John Milner – usmrcený opilým řidičem v prosinci 1964

Terry Fields – hlášený jako nezvěstný po bitvě u vietnamského An Loc v prosinci 1965

Steve Bolander pracuje jako pojišťovací agent v kalifornském Modestu

Curt Henderson je spisovatel a nyní žije v Kanadě

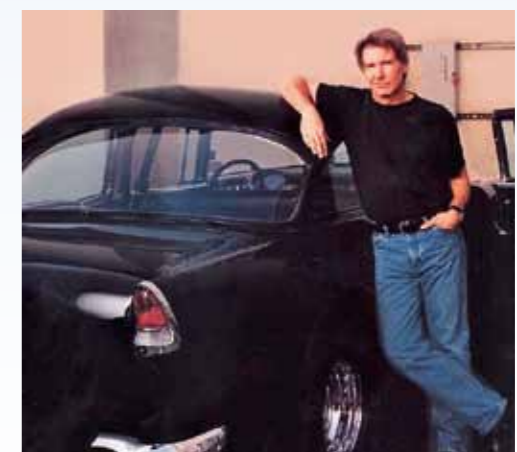
Tak skončil příběh poslední noci, který začal hitem Billa Haleye a vyvrcholil rozloučením čtveřice přátel na rovném úseku silnice před vyřazovacím závodem. (A neberte to tragicky, byl to jen film... ☺)

Text: J.F.K.

Foto: archiv autora a redakce, Lucasfilm, Universal, Carnegie Library, Magnum, Businesswire

Stejná lokace, stejný typ filmového auta. V roce 2008 se parta nadšenců rozhodla, že zopakují poslední policejní výjezd, a s povolením místního šeriffa udělali aspoň názorný pohled, jak to dopadlo

Za pouhé čtyři roky se z dábelky rychlého Boba Falfy stal filmový Han Solo ve Star Wars. Následovala řada známých bijáků v čele se čtyřmi díly Indiany Jonese, takže dnes je Fordova role Falfy prakticky zapomenutá...